Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (състав по допускането на обжалване)

29 април 2025 година*

„Обжалване — Арбитражна клауза — Допускане на обжалване — Член 170б от Процедурния правилник на Съда — Молба, в която е доказано значението на съответния правен въпрос за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза — Частично допускане на обжалване“

По дело C-881/24 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 19 декември 2024 г.,

SC, за която се явява A. Kunst, Rechtsanwältin,

жалбоподател,

като другата страна в производството е

Eulex Kosovo, установено в Прищина (Косово),

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (състав по допускането на обжалване),

състоящ се от: T. von Danwitz, заместник-председател на Съда, N. Jääskinen и M. Condinanzi (докладчик), съдии,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид предложението на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат J. Kokott,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Определение

1 С жалбата си SC иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 6 ноември 2024 г., SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV-OP, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2024:772), с което Общият съд отменя решението, постановено в отсъствието на ответника, от 19 октомври 2022 г., SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), и отхвърля исканията на SC.

По молбата за допускане на обжалване

2 Съгласно член 58а, втора алинея, буква б) от Статута на Съда на Европейския съюз жалба срещу съдебен акт на Общия съд във връзка с изпълнението на договор, който съдържа арбитражна клауза по смисъла на член 272 ДФЕС, се разглежда, при условие че Съдът предварително е допуснал това обжалване.

3 Съгласно член 58а, трета алинея от Статута обжалването се допуска, изцяло или частично, в съответствие с подробните правила, установени в Процедурния правилник на Съда, когато с жалбата се повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

4 Съгласно член 170а, параграф 1 от Процедурния правилник в случаите по член 58а, втора алинея от посочения Статут жалбоподателят прилага към жалбата си молба за допускане на обжалване, в която излага повдигнатия с жалбата въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза и която съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по тази молба.

5 Съгласно член 170б, параграфи 1 и 3 от Процедурния правилник Съдът се произнася в най-кратък срок по молбата за допускане на обжалване с мотивирано определение.

Доводи на жалбоподателя

6 В подкрепа на молбата си за допускане на обжалване жалбоподателката изтъква, че първото, второто и четвъртото основание, изведени от нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и третото основание на тази жалба, изведено от нарушение на правото на защита, повдигат въпроси от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

7 Що се отнася до първото и второто основание за обжалване, жалбоподателката изтъква, че Общият съд е нарушил както в обективно, така и в субективно отношение изискването за безпристрастност, произтичащо от член 41, параграф 1 от Хартата.

8 На първо място, тя твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 56 и 57 от обжалваното съдебно решение е извършил съвместно разглеждане — с оглед на член 41, параграф 1 от Хартата — на второто и третото основание на първоинстанционната жалба, отнасящи се съответно до твърдяното наличие на конфликт на интереси и до твърдяно нарушаване на принципа на безпристрастност. В това отношение тя изтъква, че в точки 65 и 66 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е изискал от нея да докаже наличието на „обективни, относими и

непротиворечиви косвени доказателства“ за конфликт на интереси или пристрастност, при положение че релевантният критерий, изведен от Съда в решения от 21 октомври 2021 г., Парламент/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, т. 54), и от 11 януари 2024 г., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5, т. 47 и 52), е критерият за „основателно съмнение“ относно евентуален конфликт на интереси или липса на безпристрастност от страна на длъжностно лице.

9 На второ място, жалбоподателката изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не се е съобразил със съдебната практика, установена с решение от 21 октомври 2021 г., Парламент/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, т. 59 и 63), относно липсата на обективна безпристрастност, от която следвало, че предварителното запознаване с фактите по случая и предварителното участие на ръководител в административните производства могат да породят основателно съмнение относно безпристрастността на последния. Така в случая Общият съд пропуснал да вземе предвид както предварителното запознаване на ръководителя на жалбоподателката с фактите по случая, така и обстоятелството, че поради горепосоченото запознаване е възможно той да е предубеден по отношение на жалбоподателката.

10 Според жалбоподателката първото и второто основание повдигат, от една страна, въпроса за подходящата степен на доказване, за да се прецени наличието на конфликт на интереси като „разновидност“ на липсата на безпристрастност на длъжностно лице. Този въпрос бил от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, тъй като се поставял и в други области на правото на Съюза.

11 От друга страна, тези основания се отнасяли до въпроса, който също е от значение за единството, съгласуваността и развитието на правото на Съюза, а именно дали практиката на Съда, установена с решения от 21 октомври 2021 г., Парламент/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), и от 11 януари 2024 г., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), се прилага освен за административното разследване в рамките на дисциплинарно производство, но също и за всеки друг вид административно производство, включително това, което е предмет на настоящото дело.

12 С третото основание за обжалване, което се отнася до събеседването във връзка с вътрешния конкурс от 2016 г., жалбоподателката твърди, че Общият съд е нарушил правото на защита, като в точка 79 от обжалваното съдебно решение е приел, че не е необходимо да се разпореди предоставянето на четливо изписани оценки от събеседването — поради твърдението за нечетливи ръкописни бележки на нейния ръководител — и на обясненията относно начина на изготвяне на оценките.

13 С четвъртото основание за обжалване жалбоподателката изтъква, че предварителното съобщаване на състава на конкурсната комисия, поне когато е поискано от даден кандидат, попада в обхвата на изискването за безпристрастност, предвидено в член 41, параграф 1 от Хартата. Такова предварително съобщаване давало възможност на кандидатите да оспорят състава на конкурсна комисия, ако подозират, че е налице пристрастие или конфликт на интереси, и да подадат жалба по административен ред на ранен етап. Според жалбоподателката така повдигнатият въпрос излиза от рамките на четвъртото основание, доколкото съображенията на Съда могат да предоставят важни насоки за други дела.

Съображения на Съда

14 В началото трябва да се отбележи, че е в тежест на жалбоподателя да докаже, че повдигнатите с жалбата му въпроси са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определение от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 20 и цитираната съдебна практика).

15 Освен това, както следва от член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз във връзка с член 170а, параграф 1 и член 170б, параграф 4 от Процедурния правилник, молбата за допускане на обжалване трябва да съдържа всички необходими данни, за да може Съдът да се произнесе по допускането на обжалване по делото и в случаите на частично допускане на обжалване да уточни до кои основания или части на жалбата трябва да се отнася писменият отговор. Всъщност, като се има предвид, че целта на механизма на предварителното допускане на обжалване по член 58а от този Статут е да се ограничи контролът на Съда до въпросите, които са от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, в производството по обжалване Съдът трябва да разглежда само основанията, с които се повдигат такива въпроси и това е доказано от жалбоподателя (определения от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 21, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 11).

16 В този смисъл при всяко положение в молбата за допускане на обжалване трябва ясно и точно да са изложени основанията за обжалване, със същата точност и яснота да е посочен правният въпрос, повдигнат с всяко основание, да е уточнено дали този въпрос е от значение за единството, за съгласуваността или за развитието на правото на Съюза, и да са изложени конкретно причините, поради които този въпрос е от значение от гледна точка на изтъкнатия критерий. Що се отнася в частност до основанията за обжалване, в молбата за допускане на обжалване трябва да е уточнено коя разпоредба от правото на Съюза или коя съдебна практика е нарушена в обжалваното решение или определение, накратко да е обяснено в какво се състои твърдяната грешка на Общия съд при прилагане на правото, и да е посочено в каква степен тази грешка е оказала влияние върху крайния извод в обжалваното решение или определение. Когато сочената грешка при прилагане на правото е следствие от нарушаване на съдебната практика, в молбата за допускане на обжалване трябва да се изложи накратко, но ясно и точно, първо, в какво се състои твърдяното противоречие, като се посочат както точките от обжалваното решение или определение, които жалбоподателят оспорва, така и тези от акта на Съда или на Общия съд, които се твърди, че са нарушени, и второ, конкретните причини, поради които такова противоречие поставя въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза (определения от 10 декември 2021 г., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, т. 22, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 12).

17 В съответствие с принципа, че тежестта на доказване пада върху подалия молбата за допускане на обжалване, жалбоподателят в производството по обжалване трябва да докаже, че с него се повдигат един или няколко въпроса от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, като обхватът на тези критерии излиза от рамките на обжалваното съдебно решение и в крайна сметка от рамките на

жалбата му (вж. в този смисъл определения от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 32, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 15).

18 Доказването на това означава да се установи както наличието, така и значението на такива въпроси — с конкретни и специфични за случая данни, а не просто с доводи от общ порядък (вж. в този смисъл определение от 16 ноември 2022 г., EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, т. 33, и от 30 януари 2023 г., bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, т. 16).

19 В случая следва да се отбележи, на първо място, че в молбата за допускане на обжалване точно и ясно са изложени четирите основания, изтъкнати в рамките на производството по обжалване, първото, второто и четвъртото от които са изведени от нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата, а третото — от нарушение на правото на защита.

20 На второ място, що се отнася до първото и второто основание за обжалване, свързани с твърдяното нарушаване от Общия съд на изискването за безпристрастност, произтичащо от член 41, параграф 1 от Хартата, следва да се приеме, че в молбата за допускане на обжалване надлежно е посочено в какво се състоят твърдените грешки на Общия съд при прилагане на правото, които били следствие от нарушаване на практиката на Съда, в каква степен тези твърдени грешки са оказали влияние върху крайния извод в обжалваното решение и конкретните причини, поради които всяка от тези грешки, ако се приеме за установена, поставя въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

21 Всъщност, от една страна, както бе посочено в точка 8 от настоящото определение, от тази молба е видно, че първата твърдяна грешка при прилагане на правото се състои във факта, че в точки 65 и 66 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изискал, в нарушение на практиката на Съда, жалбоподателката да докаже наличието на „обективни, относими и непротиворечиви косвени доказателства“ за конфликт на интереси или пристрастност, при положение че релевантният критерий, изведен в тази съдебна практика, е критерият за „основателно съмнение“ относно евентуален конфликт на интереси или липса на безпристрастност от страна на длъжностно лице, които не могат да бъдат разсеяни. Според посочената молба обаче, ако такава грешка не бе допусната, исканията на жалбоподателката щели да бъдат уважени.

22 Освен това, като подчертава, че въпросът за подходящата степен на доказване, за да се прецени наличието на конфликт на интереси като проявление на липсата на безпристрастност на длъжностно лице, се поставя и в други области на правото на Съюза и че еднаквото прилагане на тази степен на доказване допринася за съгласуваността на правото на Съюза, жалбоподателката изтъква, че така повдигнатият правен въпрос излиза от рамките на жалбата ѝ, тъй като отговорът на този въпрос може да има последици, надхвърлящи настоящия случай. По този начин жалбоподателката излага конкретните причини, поради които такъв въпрос е от значение за единството и съгласуваността на правото на Съюза.

23 От друга страна, както бе посочено в точка 9 от настоящото определение, от молбата за допускане на обжалване е видно, че втората твърдяна грешка при прилагане на правото по същество е изведена от това, че в точки 81 и 82 от обжалваното съдебно решение Общият съд, в нарушение на практиката на Съда, е пропуснал да съобрази, че предварителното

запознаване с фактите по случая и предварителното участие на ръководител в административните производства могат да породят основателно съмнение относно безпристрастността на последния.

24 Освен това жалбоподателката отбелязва, че с този въпрос се поставя и въпросът дали практиката на Съда, установена с решения от 21 октомври 2021 г., Парламент/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), и от 11 януари 2024 г., Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), се прилага освен за административното разследване в рамките на дисциплинарно производство, но също и за всеки друг вид административно производство, Налага се обаче изводът, че обхватът на този въпрос надхвърля съдебните спорове в областта на публичната служба или трудовите договори.

25 За сметка на това и на трето място, що се отнася до третото основание за обжалване, изведено от нарушение на правото на защита и свързано с отказа на Общия съд да разпореди предоставянето на четливо изписани оценки от събеседването и на обяснения относно начина на изготвяне на оценките, макар жалбоподателката действително да се позовава на грешка при прилагане на правото, за която твърди, че е допусната от Общия съд, това не променя факта, че тя се ограничава до това да посочи тази грешка и да представи доводи от общ порядък, без да изложи конкретни причини, поради които такава грешка, ако се приеме за доказана, би поставила въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза, който би обосновал допускане на обжалването. Ето защо следва да се приеме, че в това отношение жалбоподателката не е спазила всички изисквания, посочени в точка 16 от настоящото определение.

26 Също така и на четвърто място, що се отнася до четвъртото основание за обжалване, във връзка с предварителното съобщаване на състава на конкурсната комисия, поне ако е поискано от даден кандидат, като попадащо в обхвата на изискването за безпристрастност, предвидено в член 41, параграф 1 от Хартата, следва да се подчертае, че жалбоподателката, от една страна, не уточнява коя е грешката при прилагане на правото, която твърди, че Общият съд е допуснал и която го довела до нарушаване на тази разпоредба, и от друга страна, не излага причините, поради които такава грешка, ако се приеме за доказана, би поставила въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза. Ето защо следва да се приеме, че в това отношение жалбоподателката не е спазила всички изисквания, посочени в точки 14—16 от настоящото определение.

27 Предвид изложените от жалбоподателката данни, настоящата молба за допускане на обжалване надлежно доказва, че с първото и второто основание за обжалване се повдигат въпроси от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

28 С оглед на изложените по-горе съображения обжалването следва да се допусне частично, като бъде ограничено до първото и второто основание, до които трябва да се отнася писменият отговор, и да не се допусне в останалата си част.

По съдебните разноски

29 Съгласно член 170б, параграф 4 от Процедурния правилник, когато изцяло или частично се допусне обжалване с оглед на критериите по член 58а, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, производството продължава по реда на членове 171—190а от този правилник.

30 В съответствие с член 137 от посочения правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, Съдът се произнася по съдебните разноски в съдебното решение или определението, с което слага край на производството.

31 Съответно, след като уважава молбата за допускане на обжалване, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (състав по допускането на обжалване) определи:

1) Допуска обжалване по делото, що се отнася до първото и второто основание, до които единствено следва да се отнася писменият отговор.

2) Обжалването е недопустимо в останалата част.

3) Не се произнася по съдебните разноски.

Подписи